

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

Για να έχουμε το ηθικό δικαίωμα να εκφράζουμε γνώμη, πρέπει να έχουμε γνώση.

Είμαι βέβαιος ότι συμφωνείτε μ' αυτή την αρχή κι αποζητάτε τη στέρεη πραγματικότητα και την αλήθεια και φυσικά τους ανθρώπους που βλέπουν την πραγματικότητα, αγαπούν την αλήθεια και υπερασπίζονται τον ανθρωπισμό, δηλαδή τον πολιτισμό, που είναι το αγαθό αποτέλεσμα της εργασίας και της συνεργασίας προικισμένων ανθρώπων, που υπήρξαν, είναι και θα είναι οι καλοί οδηγοί ανθρώπων και λαών.

Οι λαοί, που με την εργασία τους κατορθώνουν τα ειρηνικά και ωφέλιμα για όλους τους ανθρώπους έργα, χρειάζονται προικισμένους και σώφρονες δασκάλους κι οδηγούς. Δασκάλους κι οδηγούς που πείθουν με τα λόγια και τα έργα τους, που τα λόγια και τα έργα τους συμφωνούν μεταξύ τους κι αποτελούν στέρεη ενότητα, που δεν είναι παρά μια επιβεβαίωση του ακέρατου χαρακτήρα τους και της λαμπρής τους προσωπικότητας.

Οι λαοί, οι άνθρωποι χρειάζονται προικισμένους και σώφρονες δασκάλους κι οδηγούς κι όχι αμαθείς, αρχομανείς και άφρονες τυραννίσκους.

Ο χρόνος σέβεται μόνο τα άξια έργα. Κι ο χρόνος σεβάστηκε μέχρι σήμερα τον ελληνικό στοχασμό, γιατί την ουσία του και τη διαπαιδαγωγική του ικανότητα τη χρειάστηκαν και τη χρειάζονται άλλοι λαοί, γι' αυτό και υπερασπίστηκαν και υπερασπίζονται αυτόν τον ελληνικό στοχασμό οι διαλεχτοί διδάσκαλοι και στοχαστές άλλων λαών.

Δεν είναι βέβαιο όμως, αν μαζί με τον ελληνικό στοχασμό επιζήσει και ο ελληνικός λαός στο απώτερο μέλλον, αν έχει την ατυχία να κυβερνιέται και

να εκπαιδεύεται από τέτοιους ανθρώπους, που στον καιρό μας τον ταλανίζουν, κι αν από τα σπλάχνα του δεν αναδειχτούν αρκετοί και άξιοι να τον οδηγήσουν, για να μην αφομοιωθεί και χαθεί ανάξια και πρόωρα στη χοάνη, που σκόπιμα ετοίμασαν, εδώ στην Ευρώπη, εκείνοι που, πολυπληθέστεροι, στηριγμένοι στο ένοχο παρελθόν τους και στο μελλοντικό τους συμφέρον, θα πάρουν τ' απάνω χέρι σήμερα για να επιβάλουν τη θέλησή τους αύριο, αυτή τη θέληση που δεν μπόρεσαν να την επιβάλουν χτες με τον πόλεμο.

Η παγιδευμένη εξωτερική πολιτική της Ελλάδας συνεπάγεται και την παγίδευση της εσωτερικής πολιτικής, που σημαίνει ότι και αυτή ασκείται καθ' υπαγόρευση ξένων κέντρων.

Πόσο ακριβά μπορεί να αντιπληρωθεί η σχεδόν δογματική αρχή:

Ανήκομεν εις την Δύσιν;

Ανήκουμε στη Δύση υπό την προϋπόθεση ότι η Δύση σέβεται τα κυριαρχικά δικαιώματα του ελληνικού λαού. Γίνεται αυτό;

Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι έργο των ισχυρών εθνικών οικονομικών κύκλων, που στο παρελθόν, με τη βοήθεια των πολιτικών τους πρακτόρων, αιματοκύλησαν την Ευρώπη και που σήμερα, κάτω από τις νέες συνθήκες επιστημονικής και τεχνολογικής ανάπτυξης, προκειμένου να κρατήσουν την εξουσία, τα προνόμια και τα οφέλη, από κοινού συμφέροντος ορμώμενοι, έδωσαν τα χέρια, συσπειρώθηκαν, ξέχασαν τα ψεύδη που χρησιμοποιούσαν για να εξαπατήσουν τους λαούς που κυβερνούσαν, εκμεταλλεύονταν και σκότωναν και σοφίστηκαν νέα. Δημιούργησαν την Ευρωπαϊκή Ένωση -οικονομικοπολιτικό κατασκεύασμα-, όπου ο δυνατός κι οι δυ-

νατότεροι εταίροι, ενώ μιλούν για Ευρώπη, υπηρετούν τα δικά τους συμφέροντα, κι όλοι μαζί, μπροστά στην ανάγκη, τα συμφέροντα της δικής τους Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αυτοί, οι συνεργαζόμενοι οικονομικοί κύκλοι της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχουν οικονομικούς συνεργάτες και συνεταίρους, και μόνο κατά περίπτωση ανταγωνιστές έξω από την Ευρώπη, και με τα όργανα ελέγχου, που έχουν κατασκευάσει, ελέγχουν όλοι μαζί όλες τις ανθρώπινες οικονομικές δραστηριότητες και μοιράζονται τα κέρδη.

Αλλά μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση υπάρχουν ηγεμονικές τάσεις εθνικιστικού χαρακτήρα. Και υπάρχει κίνδυνος να οδηγήσει η υπερτροφία τέτοιων τάσεων στη δημιουργία ελέγχου της λεγόμενης Ευρωπαϊκής Ένωσης από κάποιον εταίρο, που στηριγμένος στον πληθυσμιακό του όγκο, την οικονομική του ισχύ και την τεχνολογική του οργάνωση θα επιμείνει να πιστεύει και στη φυσική του, δήθεν, υπεροχή.

Πολλά σημάδια δείχνουν ότι ο ελληνικός λαός ξεκόβεται από τις πολιτιστικές του ρίζες, από το έδαφος του. Ξεπουλιέται ο τόπος μας, αποικίζεται, κι αύριο θα διοικείται και θα κυβερνιέται από ξενόφερτους.

Η γλώσσα μας -σ' όλες τις μορφές της-, ουσιαστικό στοιχείο της ύπαρξής μας και διά μέσου των αιώνων πιστός καθρέφτης της πνευματικής δραστηριότητας και της ηθικής συμπεριφοράς του λαού και προπάντων των καλών του δασκάλων κι οδηγών, αντί να σπουδάζεται, να καλλιεργείται και να διδάσκεται, απεμπολείται, περιφρονείται και κινδυνεύει να γίνει μόνο το όργανο του συνηθισμένου καθημερινού κουτσομπολιού κι όχι όργανο παιδείας και ακτινοβολίας πολιτισμού.

Η ελληνική γλώσσα είναι καταχωρημένη στο πρόγραμμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως γλώσσα περιθωριακή, ενώ οι άλλοι εταίροι ξοδεύουν σκόπιμα δισεκατομμύρια κάθε χρόνο για να επιβάλουν κάποτε τη γλώσσα τους.

Οι πονηροί, κουτοπόνηροι και παμπόνηροι ξένοι πολιτικοί υποκριτές θα υποστηρίξουν γρήγορα ότι οι Ευρωπαίοι γενικώς είναι τάχα αποδέκτες και συνεχιστές της αρχαίας ελληνικής πνευματικής κληρονομιάς, θ' αρπάξουνε την ευκαιρία να διδάσκουν αυτοί ελληνικά, να ελέγχουν τα μουσεία και τους αρχαιολογικούς χώρους και να επιβάλουν στους πιθηκίζοντες Έλληνες τα σπασμένα αγγλικά, γερμανικά ή γαλλικά, κατά περίπτωση, για ν' αποδείξουν με τον καιρό ότι οι σημερινοί ή αυριανοί Έλληνες είναι σλαβόσποροι, τουρκόσποροι, φραγκόσποροι.

Τα ιστορικά ψεύδη του προηγούμενου αιώνα συνεχίζονται αδιάντροπα και θα βρεθούν ανιστόρητοι και πληρωμένοι αρκετοί να προσθέσουν κι άλλα, ξεχνώντας σκόπιμα, διαστρέφοντας κι υπερβάλλοντας το ιστορικό γεγονός της αναγκαστικής, βίαιης και συγκυριακής συνάντησης και συμβίωσης λαών στον ίδιο χώρο.

Παρά τις διακηρύξεις ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση θα σεβαστεί την ανεξαρτησία των λαών και εθνικών κρατών, εφαρμόζεται στην πραγματικότητα η τακτική της κατ' ανάγκην αφομοίωσης των μικρών λαών, αφού όργανο επικοινωνίας κι επιβίωσης για τους μετανάστες γίνεται αναγκαστικά η γλώσσα του τόπου εργασίας τους, και για ολόκληρο το χώρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κυρίως η αγγλική, που ως κύριο όργανο οικονομικής κι επαγγελματικής δραστηριότητας επιβάλλεται παντού.

Η διακυβέρνηση της λεγόμενης Ευρωπαϊκής Ένωσης και η δυναμική κάλυψή της σε τίνος χέρια βρίσκονται, ποια συμφέροντα υπηρετούνται, ποιες τάσεις διαμορφώνονται;

Τι σημαίνει Ευρωπαϊκή Ένωση, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και ταυτόχρονα διμερείς σχέσεις του ισχυρότερου εταίρου, χωρίς να ρωτιούνται τα μέλη που αποτελούν την Ευρωπαϊκή Ένωση;

Τι σημαίνει η συμπεριφορά των ισχυρών εταίρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης έναντι της Κύπρου;

Τι σημαίνει ευνοϊκή μεταχείριση του δικτατορικού καθεστώτος και η σκανδαλώδης υποστήριξη της Τουρκίας από τους παντοδύναμους εταίρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Υπάρχουν μήπως κοινά στοιχεία πολιτισμού;

Γιατί καταδιώκονται οι δημοκρατικοί Τούρκοι από το έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

Τι σημαίνει η πολιτική έναντι των αλλοδαπών μόλις ξεπεράσει ο αριθμός το 7-10%;

Οι παντοδύναμοι εταίροι κάνουν πολιτική υπολογισμένη, θέλουν να διαμορφώσουν το μέλλον σύμφωνα με τα οικονομικά τους συμφέροντα και τις εθνικές τους φιλοδοξίες, γι' αυτό και δίνονται τόσα χρήματα που ξοδεύονται όχι για χάρη του τόπου και του ελληνικού λαού, ενώ υπογράφονται χαρτιά επ' ονόματί του.

Αυτοί που δίνουν τόσο αφειδώς και τόσο εύκολα και θεαματικά, με βάση τα μεσογειακά και άλλα προγράμματα, δεν ενδιαφέρονται για την επιβίωση, την ενδυνάμωση και την ευτυχία του ελληνικού λαού. Ενδιαφέρονται αποκλειστικά και μόνο για την κατοχύρωση των μελλοντικών τους συμφερόντων.

Τα χρήματα αυτά είναι αργύρια εξαγοράς και χάλκινα δηνάγια για την απαλλοτρίωση της περιουσίας του ελληνικού λαού.

Ποιος ελέγχει και ποιος τιμωρεί τους Έλληνες αποδέκτες και κακούς διαχειριστές των χρημάτων αυτών;

Ο εποικισμός και η εξαγορά ενός τόπου, του τόπου μας, γίνεται σήμερα με την ειρηνική διείσδυση των πλούσιων βορείων εταίρων, του πλουσιότερου, ανώδυνα, χάρη στην οικονομική ευρωστία του, χάρη στην υψηλή τιμή του ισχυρού του νομίσματος, με βάση τις σκόπιμα έτσι διατυπωμένες συμφωνίες.

Κι αν αύριο με την εισδοχή του πολυπληθέστερου και απαιτητικού γείτονα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, με βάση τις συμφωνίες αυτές, γίνει πυκνός εποικισμός του τόπου μας, με ποιο τρόπο θα μπορέσει ν' αντισταθεί ο ελληνικός λαός;

Τι είδους πνευματική αβελτηρία δέρνει τους πολιτικάντηδες Έλληνες και δεν βλέπουν τον κίνδυνο;

Γιατί δεν φροντίζουν εκείνοι, που τάχα κόπτονται για την τύχη του ελληνικού λαού, να αναδειχτούν από την ελληνική νεότητα άξιοι αυριανοί οδηγοί και πολιτικοί οργανωτές, τίμιοι υποστηρικτές του λαού μας και της ηθικής και πνευματικής του παρουσίας;

Τι σημαίνει η πολιτική εξόντωση τίμιων πολιτικών, που διαφωνούν με τις πράξεις του κομματικού αρχηγού;

Οι κομματάρχες στην πατρίδα καταδικάζουν, εν ονόματι κάποιας μηδαμινής κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας, πάνω από το ήμισυ των Ελλήνων πολιτών σε σιωπή και αδράνεια για χάρη της προσωπικής τους εξουσίας, ξεχνώντας ότι πολιτικά κόμματα που μειοψηφούν και προικισμένοι πολίτες που σκέφτονται μπορεί να έχουν ορθότερη γνώμη απ'

αυτούς και την αλαζονική τους παρέα. Απ' αυτούς που ξεχνάνε ότι η πατρίδα είναι κοινό κτήμα όλου του λαού και ότι στις δύσκολες ώρες έδωσε και μπορεί να δώσει το μεγαλύτερο, ηθικότερο και γενναιότερο τμήμα αυτού του λαού το αίμα του.

Αυτοί οι κύριοι, που καμώνονται ότι κόπτονται για την πατρίδα και το λαό, οφείλουν να κατέχουν γνώση, να είναι ειλικρινείς, να σιχαίνονται το χρήμα, να είναι άμεμπτοι και γενναίοι και να γίνονται με τη συμπεριφορά τους υποδείγματα εξαιρέτου πολίτη. Τα χρήματα που εισπράττουν προέρχονται απ' τους φόρους του ελληνικού λαού, από το μόχθο του, και δεν τους επιτρέπεται, για τη δήθεν πολλή τους αγάπη προς την πατρίδα και το λαό, να κάνουν τη δήθεν αγάπη τους δημαγωγικό προσοδοφόρο επάγγελμα.

Πολιτικοί, που ευθύνονται για τα κοινωνικά χάλια που επικρατούν στην πατρίδα, αναγκάζουν το λαό να γίνεται όχλος, να αποπροσανατολίζεται, να αποδυναμώνεται. Ο ελληνικός όχλος πρέπει να γίνει λαός. Είναι ανάγκη.

Η κομματικοποίηση δεν οδηγεί στην ορθή πολιτικοποίηση. Να ένα μεγάλο διαπαιδαγωγικό καθήκον που πρέπει να επιτελέσουν οι αξιότεροι, εξυπνότεροι Έλληνες. Να ένα χρέος που πρέπει να επωμιστούν όσοι τίμιοι εκδότες εντύπων.

Όσοι σέβονται τον πολιτισμένο τρόπο διαβίωσης και συμβίωσης έχουνε χρέος να βρουνε ποιο είναι το κοινό συμφέρον και να φανερώσουν στους άλλους αυτή την αλήθεια.

Ο κρυφός, μονομερής εθνικός προσανατολισμός ορισμένων κοινοτικών εταίρων αποτελεί στημένη

παγίδα για τους πληθυσμιακά αδύνατους λαούς. Ο πολιτικός συντηρητισμός, που επιβάλλεται από τους οικονομικά ισχυρούς και τείνει να κυριαρχήσει στην Ευρωπαϊκή Ένωση αποτελεί θανάσιμο κίνδυνο για το δημοκρατικό τρόπο κοινωνικής συμβίωσης κι επομένως για τον πολιτισμό. Κι αυτό δεν πρέπει να γίνει!

Ας δουλέψει ο καθένας μας όσο και όπως περισσότερο και καλύτερα μπορεί!

Hamburg, 25 Ιανουαρίου 1989

Η ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ Η ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΤΩΝ ΟΠΑΔΩΝ

Τάση των προσώπων που εξουσιάζουν ακόμη και θέλουν να εξουσιάσουν είναι η συνθηματολογία, ο θεωρητικός πολιτικός ανθρωπισμός, ο θεωρητικός εθνικός λαϊκισμός, ο δημοκρατισμός, ο σοσιαλισμός, η μονοπώληση του εθνικισμού κατά περίπτωση.

Η τάση των ανθρώπων που με συνθήματα θεωρητικού λαϊκισμού, δημοκρατισμού, φιλελευθερισμού, σοσιαλισμού κ.λπ. παίρνουν την εξουσία και εξουσιάζουν είναι ο πρακτικός συντηρητισμός, απ' όπου αναπηδούν και τα συνθήματα της τάχα «προσαρμογής, στην πραγματικότητα», «μέτρα για αποφυγή λαθών», «χρειάζεται χρόνος και καταλληλότερες συνθήκες για αλλαγές που είχανε προγραμματιστεί» και τα τέτοια.

Στην πράξη γίνεται συμβιβασμός προς καταστάσεις και πρόσωπα που παρουσιάζουν δυνατότητες προσαρμογής για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων των νέων εξουσιαστών.

Διατυπώνονται αληθοφανείς θεωρητικές θέσεις για την ορθότητα της δράσης τους. Επιστρατεύονται τα μέσα ενημέρωσης -οι μηχανισμοί-, λαδώνονται «νόμιμα», κυρίως με αυξήσεις και ειδικές μεταχειρίσεις, πρόσωπα-κλειδιά και δημιουργείται ψυχολογικό κλίμα κατάλληλο για τη φενάκιση του πλήθους και κυρίως των οπαδών, που πίστευαν στη δυνατότητα και την ειλικρίνεια του αρχηγού.

Το πλήθος των οπαδών, που πιστεύει στους χαρισματικούς και αλάθητους αρχηγούς, δέχεται τη νέα συνθηματολογία και μετατρέπεται από οπαδός και

υποστηρικτής προοδευτικών θεωρητικών απόψεων σε οπαδό και υποστηρικτή συντηρητικών απόψεων. Γίνεται, από ένα είδος αδυναμίας και ανικανότητας να εννοήσει όλη τη διαδικασία της συμπεριφοράς των αρχηγών του, θύμα του φανακισμού και όργανό τους φανατικό.

Πού βρισκόμαστε σήμερα;

Χάλια αποπροσανατολισμού για τα πλήθη, που δέχονται τον πόλεμο ως μέσο λύσης της οικονομικής κρίσης.

Hamburg, Νοέμβριος 1989